

Ljuboslav Ljubo Kuntarić, dipl. ing. građ. (1925. – 2016.)

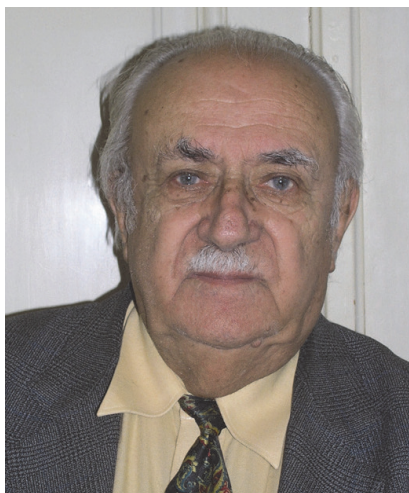
Nedavno nas je nakon kratke i teške bolesti u 92. godini zauvijek napustio Ljuboslav Kuntarić, kojega su za života svi nazivali jednostavno Ljubo. Bio je poznat kao iznimno plodan skladatelj šlagera, a ujedno i prvi naš hit majstor. U bazi autora ZAMP-a (*Zaštite autorskih muzičkih prava*) nalaze se čak 1132 njegova djela, ali glazbeni kritičari navode da je skladao više od 2000 zabavnih melodija, 160 skladbi za djecu, više od 200 zbornih te 180 klapskih, 48 tamburaških i 26 mandolinskih skladbi. Široj je javnosti manje poznato to da se njegov sakralni ciklus sastoji od čak 680 djela, a neke se tih pjesama godinama pjevaju na misama, i da često nitko ne zna tko im je autor. Skladao je i dvadesetak opereta, mjuzikala i opera te glazbu za petnaestak filmova.

Autor je mnogih tzv. evergrina, melodija koje su se pjevušile širom Hrvatske i ondašnje Jugoslavije, a i danas se često izvode i rado slušaju.

Izbrojeno je da je u karijeri dobio čak 45 festivalskih nagrada, ali i mnoga druga društvena i državna priznanja koje je gotovo i nemoguće nabrojiti. Osobno su mu najdraža bila priznanja zlatno odličje *Pro ecclesia et pontifice* koju mu je za skladanje sakralne glazbe dodijelio papa Ivan Pavao II., nagrada *Zrinski* Međimurske županije i glazbena nagrada *Porin* za životno djelo. Valja istaknuti to da je bio proglašen za počasnog građanina Čakovca, Požege, Omiša i Imotskog.

Nekako se ipak čini da je njegova iznimno bogata karijera jednoga od najplodnijih hrvatskih kompozitora pomalo zasjenila njegovu veliku građevinarsku karijeru kao voditelja građenja, projektanta i nadzornog inženjera. Štoviše, njegova su ga velika inženjerska zaduženja, skupa s obiteljskim obvezama, i usmjerila prema skladanju šlagera jer u početku svoje karijere nije ni imao vremena za skladanje nekih složenijih i zahtjevnijih glazbenih sadržaja.

Ing. Ljubo Kuntarić diplomirao je 1951. na Građevinskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu diplomskim radom o kanalizaciji

Makarske kod prof. Rudolfa Broza. U to su doba dirigrani rasporedi za zaposlenje bili sasvim normalna pojava pa se bojao da će mu biti dodijeljena Vlasina u Srbiji ili Mavrovo u Makedoniji. Zato je bio zaista presretan kada je upućen u *Istarske vodovode* sa sjedištem u Opatiji, u poduzeće koje je brinulo o svim istarskim vodovodima i dijelu kvarnerskih otoka. Uostalom, u tom je gradu ostao raditi i živjeti sve do kraja života.

U početku je radio na obnovi razrušenih i uništenih postrojenja, ali je još kao mladi inženjer počeo graditi vodovod Cres – Lošinj. Zanimljivo je to da se taj njegov prvi veći posao ističe u svim biografijama, iako je ing. Kuntarić u 35 godina svoje bogate građevinarske karijere nakon rekonstrukcije održavao vodoopskrbu cijele Labinštine, ali i radio na rekonstrukciji složenoga Kraškog vodovoda. Nakon nekoliko godina rada prešao je raditi u montažno poduzeće *Instalater* u Rijeci, a razlog je bio sasvim razumljiv – dvostruko veća plaća. S tim je poduzećem izvodio radove po cijeloj Hrvatskoj, primjerice na bolnici u Varaždinu, zdravstvenim stanicama u Črnomercu i Maksimiru u Zagrebu te na vodoopskrbi vojarni u Kninu, Sinju i Gospiću. Ujedno je kao vanjski suradnik u raznim projektima uredima projektirao vodovodne i kanalizacijske instalacije za građevinska poduzeća *Jadran* i *Primorje* iz Rijeke.

Kada je 1959. u Opatiji osnovan *Opatija-projekt*, postao je voditelj Hidrosanitarnog odjela. Glavna je zadaća te ugledne projektantske tvrtke bila temeljita rekonstrukcija svih opatijskih hotela koji nisu imali kupao-nice u sobama. Kuntarić je osobno projektirao ili nadzirao ugradnju vodoopskrbe i odvodnje u više od 80 hotelskih građevina po cijeloj obali, od Istre do Cavtata i Bara. Bio je uključen u rješavanje problema kanalizacije Plitvičkih jezera, ali i mnogih istarskih hotelskih naselja. Za mnoge je hotele projektirao nove bazene ili rekonstruirao postojeće. Osobno je projektirao pedesetak uređaja za pročišćavanje otpadnih voda i tridesetak kanalizacijskih ispusta.

Posljednjih je osam godina rada bio direktor *Opatija-projekta*, a u invalidnosti je mirovinu zbog premorenosti i problema sa srcem otišao sredinom osamdesetih godina prošlog stoljeća. Tada se s više žara posvetio svojoj velikoj ljubavi – skladanju.

Ljubo Kuntarić rođen je 1925. u Čakovcu, gdje je otac Ljuboslav stariji bio profesor na preparandiji, a majka Olga učiteljica. Obitelj Kuntarić potječe iz Požege gdje su mnogi njegovi preci bili ugledni intelektualci. Budući je inženjer i skladatelj četiri razreda osnovne škole završio u Čakovcu, a potom je školovanje nastavio u gimnaziji u Varaždinu. Nakon dolaska Mađara otac je bio prognan iz Međimurja pa su se preselili u Požegu, gdje je Ljubo 1944. maturirao.

Počeo je svirati klavir sa sedam godina u Čakovcu, a u Varaždinu je polazio glazbenu školu. Od 1941. nastavio je glazbenu izobrazbu u Požezi te uz klavir učio svirati violinu i flautu, harmoniju i početke polifonije. Tijekom studija privatno je učio harmoniju, kontrapunkt, instrumentaciju, kompoziciju i muzičke forme kod prof. Rudolfa Matza, a kod prof. Albe Vidakovića nastavio je izučavati harmoniju, kontrapunkt i glazbene forme.

Ljubo Kuntarić ostat će zapamćen kao najbolji kompozitor među građevinskim inženjerima i najbolji građevinar među kompozitorima.

Branko Nadilo